[Arne Christiansen.]
dingen „for den, der kan læse indenad". Jeg er nødt til at referere til dette. Der er ikke i nogen pressemeddelelse fremsat beskyldninger mod Folkebevægelsen for at have begået tre tyverier og to tilfælde af hærværk. Men der er et eksempel på, at Folkebevægelsen har misbrugt en annonce, som uretmæssigt er fjernet, og da hr. Skovmand ikke her har oplyst, hvorledes Folkebevægelsen ad legal vej er kommet i besiddelse af den, må vi indtil videre gå ud fra, at den er stjålet.

Handelsministeren *(Erling Jensen):* Hr. Skovmand var så elskværdig at tilbyde ministrene en vis betænkningstid, før de svarede på de stillede spørgsmål, og i det ligger en, synes jeg, lidt sen, men værdifuld erkendelse af, at man har lov til at tænke sig om, før man taler. Det er jeg enig med hr. Skovmand i, og derfor sagde jeg også i mit indlæg om egnsudviklingen, at dette spørgsmål ville udenrigsøkonomiministeren senere besvare, sådan som spørgsmålet var formuleret.

Derimod finder jeg det rigtigt uden overvældende pause at søge at få hold i en påstand, når den er fremsat, og hr. Skovmands betragtninger om sammenhængen i erhvervsoplysninger mellem handelsministeren og Industrirådet var en påstand, som jeg endnu en gang må bede hr. Skovmand vurdere om han er i stand til at dokumentere eller villig til at frafalde.

(Kort bemærkning).

Skovmand: Jeg vil gerne sige til handelsministeren, at jeg fremsatte ikke en påstand. Jeg stillede et spørgsmål på baggrund af noget, der mildest talt er det mest tilgængelige materiale i Danmark, nemlig folkepjecen. Jeg har ikke set de oplysninger, der stod i EF-pjecen, dementeret. Hvis det er tilfældet, så beklager jeg. Det var den ene side af sagen.

Det andet er, at jeg vil gerne give hr. Hilmar Baunsgaard det samme tilbud, som jeg har givet ministrene, at han skal få mit manuskript til gennemlæsning. Hvis han så fortsat mener, at jeg ikke har dokumenteret det, jeg har sagt, så vil jeg gerne høre det fra talerstolen.

Jeg vil gerne sige til hr. Arne Christiansen, at jeg fik ikke svar på spørgsmålet om politianmeldelse. Det er den normale fremgangsmåde, når man beskylder folk for tyveri. Nu kan hr. Arne Christiansen godt sige, at man har drejet og vendt sætningerne i venstres annonce, så man kun fremkalder det indtryk, at Folkebevægelsen har begået tyveriet, men hr. Arne Christiansen skylder os at bevise, at der er begået et tyveri. Vi har modtaget noget materiale ... *(Tilråb:* Hvorfra?) ... som vi har brugt, og det er ikke helt det samme, som at vi har begået tyveri. *(Udenrigsministeren* [K. B. Andersen]: Hæleri!*)*. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at hvis man får tilsendt et materiale med posten, så kan man ikke afgøre, hvorfra det stammer, det vil jeg sige til de medlemmer, der bryder forretningsordenen.

Jeg vil vende tilbage til mit spørgsmål til hr. Arne Christiansen: vil man rette politianmeldelse mod Folkebevægelsen eller i det hele taget indgive anmeldelse om, at disse ting er stjålet? Det synes jeg man skulle tage at gøre, så fik vi da lidt klarhed i sagen.

(Kort bemærkning).

Morten Lange: Den førte debat indskærper betydningen af disciplin i den sidste del af denne debat, hvad enten det så drejer sig sig om sigtelser mod hinanden for mindre hæderlighed eller om trusler om død og elendighed for befolkningen, som det er svært at underbygge.

Det, som forekommer mig at være kernen i debatten her, når vi skærer de mere eller mindre kontroversielle vendinger fra, er i virkeligheden en fejltagelse, som markedsministeren har ansvaret for. Markedssekretariatet blev i lange forhandlinger fremstillet for os som et dokumentationscenter. Derved ville det afvige noget fra sædvanlig departementsfunktion, hvorom jeg måske — uden at jeg strækker mig for vidt — kan sige, at det er et departements opgave i en given sag at skaffe den dokumentation frem, som støtter et ministerielt forslag, og hjælpe til at understøtte de konklusioner, som er ministerens.

Jeg mener, at hvad det angår, som departement, har markedssekretariatet udført en fortrinlig opgave, men vi fik det skildret som et dokumentationscenter, og i udvalget af kendsgerninger, i skøn og i konklusioner har